
Документ за разглеждане в заседание

A8-0069/2016

29.3.2016

ДОКЛАД

относно ЕС в променящата се глобална среда. Един по-свързан, оспорван
и сложен свят
(2015/2272(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Сандра Калниете

PR_INI

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	4
МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО	18
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ.....	20
ПРИЛОЖЕНИЕ: ПИСМО ОТ КОМИСИЯТА ПО МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ....	24
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ ...	26

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно ЕС в променящата се глобална среда. Един по-свързан, оспорван и сложен свят

Европейският парламент,

- като взе предвид член 3, параграф 1, член 3, параграф 2 и член 3, параграф 5, член 21, и по-специално параграфи 1 и 2, буква з), втора алинея и членове 8, 22, 24, 25, 26, член 42, параграф 7 и член 46 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид член 222 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност (ЕСС) от 2003 г. и доклада от 2008 г. относно изпълнението ѝ,
- като взе предвид доклада на заместник-председателя/върховен представител (ЗП/ВП) относно „Европейският съюз в променящата се глобална среда – един по-свързан, оспорван и сложен свят“,
- като взе предвид съвместното съобщение на Европейската комисия и върховния представител, озаглавено „Всеобхватният подход на ЕС към външните конфликти и кризи“ (JOIN(2013)0030),
- като взе предвид съобщението на Комисията относно Европейската програма за сигурност (COM(2015)0185),
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и върховния представител, озаглавено „Преглед на европейската политика за съседство“ (JOIN(2015)0050),
- като взе предвид своята резолюция от 21 май 2015 г. относно прилагането на общата политика за сигурност и отбрана (въз основа на годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност)¹,
- като взе предвид своята резолюция от 21 януари 2016 г. относно клаузата за обща отбрана (член 42, параграф 7 от ДЕС)²,
- като взе предвид заключенията от заседанията на Европейския съвет от 19 и 20 декември 2013 г. (EUCO 217/13) и от 25 и 26 юни 2015 г. (EUCO 22/15), както и заключенията на Съвета относно общата политика за сигурност и обрана (ОПСО) от 18 май 2015 г. (8971/15),
- като взе предвид решение на Съвета (ОВППС) 2015/1835 от 12 октомври 2015 г. за определяне на статута, седалището и реда и условията за дейността на

¹ Приети текстове, P8_TA(2015)0213.

² Приети текстове, P8_TA(2016)0019.

Европейската агенция по отбрана¹,

- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и върховния представител, озаглавено „Стратегия на Европейския съюз за киберсигурност – Отворено, безопасно и сигурно киберпространство“ (JOIN(2013)0001),
  - като взе предвид Европейската стратегия за морска сигурност, във вида, в който беше приета от Съвета на Европейския съюз на 24 юни 2014 г.,
  - като взе предвид стратегическата концепция на НАТО от 2010 г. и декларацията от срещата на върха на НАТО в Уелс през 2014 г.,
  - като взе предвид своята резолюция от 17 декември 2015 г. относно годишния доклад за 2014 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област²,
  - като взе предвид стратегическата рамка и плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията, приети от Съвета по външни работи на 25 юни 2012 г.,
  - като взе предвид своята резолюция от 17 декември 2015 г. относно износа на оръжия: прилагане на Обща позиция 2008/944/ОВППС³,
  - като взе предвид Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие, във вида, в който беше приета от Общото събрание на ООН през септември 2015 г., и Парижкото споразумение относно изменението на климата,
  - като взе предвид писмото на комисията по международна търговия,
  - като взе предвид член 52 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по развитие (A8-0069/2016),
- A. като има предвид, че много от настоящите и бъдещите предизвикателства и заплахи пред ЕС са комплексни и взаимосвързани, предизвикани са от държавни и недържавни действащи лица и идват както от вътрешността, така и отвъд общите граници; като има предвид, че съществува необходимост от свързване на местния, регионалния и глобалния контекст; като има предвид, че са необходими силна политическа воля и водачество за решителни съвместни действия от страна на ЕС и неговите държави членки, за да се отговори проактивно, колективно и ефективно на тези предизвикателства, да се защитят ценностите и обществения модел на ЕС и за да се превърне той в ефективен и по-стратегически участник и да допринесе за сигурността на световно равнище; като има предвид, че глобалната стратегия на ЕС в областта на външната политика и политиката за сигурност трябва да проправи път за постигането на това чрез определяне на политическото равнище на амбиция на ЕС като международно действащо лице;

¹ ОВ L 266, 13.10.2015 г., стр. 55.

² Приети текстове, P8_TA(2015)0470.

³ Приети текстове, P8_TA(2015)0472.

- Б. като има предвид, че ЕС трябва да признае пълната степен на влошаването на неговата непосредствена стратегическа среда и дългосрочните последици от него; като има предвид, че фактът, че многобройни кризи настъпват едновременно и имат все повече преки последици в рамките на ЕС означава, че държавите членки не могат да се справят самостоятелно и че европейците следва да упражняват своите отговорности колективно, за да гарантират своята сигурност;
- В. като има предвид, че заплахите, посочени в Европейската стратегия за сигурност от 2003 г. – тероризмът, оръжията за масово унищожение, регионалните конфликти, разпадането на държавността и организираната престъпност — в по-голямата си част продължават да са актуални; като има предвид, че понастоящем ЕС е изправен пред редица сериозни и непредвидени допълнителни предизвикателства, като например опитите на ревизионистки сили за преместване на границите със сила в нарушение на международното право и за оборване на основания на правила световен ред, изменението на климата, бавния икономически растеж, големите миграционни и бежански потоци и най-голямата бежанска криза от Втората световна война насам, в допълнение към технологичните разработки, свързани с космоса и кибернетиката, финансовите престъпления, ядреното въоръжаване и надпреварата с оръжия, и хибридните и несиметрични военни действия и заплахи;
- Г. като има предвид, че архитектурата на европейската сигурност се основава на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ); като има предвид, че ЕС е ключов участник в рамките на ОССЕ;
- Д. като има предвид, че в светлината на влошаването на регионалната сигурност, ЕС трябва да отдаде приоритет на стабилизирането на неговото непосредствено съседство, но без отказ от ангажиментите си в световен мащаб; като има предвид, че кризите на сигурността на прага на ЕС са съставени и формирани от глобалните тенденции и обратно – че ефективното управление на регионалната сигурност е предпоставка за способността на ЕС да действа в световен мащаб;
- Е. като има предвид, че на 26 юни 2015 г. Европейският съвет възложи на върховния представител да продължи процеса на стратегически размисъл с оглед изготвяне на глобална стратегия на ЕС в областта на външната политика и политиката на сигурност в тясно сътрудничество с държавите членки, която да бъде представена на Европейския съвет до юни 2016 г.;
- Ж. като има предвид, че бързата и ефикасна реакция на заплахи от страна на ЕС изисква силна солидарност между държавите членки, да бъдат преодолените пречките и да се премахне менталитетът на работа поотделно в институциите, а също и във външните представителства на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и в държавите членки, а също и да бъдат отделени достатъчни бюджетни ресурси в подкрепа на постигането на интересите на ЕС; като има предвид, че една ефективна европейска стратегия изисква преди всичко силна политическа воля и споделено между държавите членки чувство за обща цел за създаване и използване на истински европейски инструменти;
- З. като има предвид, че различните видове заплахи, насочени към отделни държави членки, трябва да се разглеждат като заплахи за Съюза като цяло и че те

призовават към силно единство и солидарност между държавите членки и към последователна обща външна политика и политика на сигурност;

- И. като има предвид, че всеобхватният подход и последователното и координираното използване на външните и вътрешните политически инструменти на ЕС следва да бъдат в основата на новата стратегия; като има предвид, че не може да се счита, че износът на оръжие на ЕС е в пряк интерес за сигурността на ЕС и че Общата позиция 2008/944/ОВППС следва да бъде взета предвид в контекста на разработването на глобална стратегия на ЕС; като има предвид, че основната цел на ЕС е да популяризира своите ценности, като по този начин допринася за мира, сигурността и устойчивото развитие на планетата, в допълнение към солидарността и взаимното уважение между народите; като има предвид, че тези основни цели не бива да се пренебрегват, когато ЕС предприема мерки за изпълнението на своите вътрешни и външни политики; като има предвид, че дори когато ЕС предприема действия за насърчаване на своите търговски интереси, той трябва винаги да се стреми да гарантира, че неговите действия са в съответствие с постигането на целите, свързани с опазването на мира и закрилата на правата на човека;
- Й. като има предвид, че в такава нестабилна и несигурна международна обстановка, ЕС трябва да има стратегическа независимост, която да му дава възможност да гарантира своята сигурност и да защитава своите интереси и ценности;
- К. като има предвид, че сигурността на хората трябва да бъде в центъра на глобалната стратегия на ЕС и че перспективата на равенство между половете в областта на сигурността и Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН трябва да бъдат изцяло взети предвид;
- Л. като има предвид, че от приемането на Европейската стратегия за сигурност от 2003 г. насам ЕС си постави за цел постигане на международен ред, основан на ефективен многостранен подход и на разпоредбите на международното право;
- М. като има предвид, че новата стратегия трябва да съответства на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие;
- Н. като има предвид, че бъдещата стратегия следва да бъде последвана от годишни доклади за изпълнението и да включва следните цели, които следва да бъдат допълнително подробно развити в подстратегии, определящи специфични разпоредби за различните области на действие:

- **Защита на хората в Европейския съюз и на неговите държави, общества и стойности**

- 1. отбелязва, че целта на ЕС е да насърчава мира, своите ценности и благоденствието на хората в него, като в същото време гарантира сигурността на своите граждани и на територията си; подчертава, че външната дейност на Съюза се ръководи от принципите, залегнали в член 21 от ДЕС; подчертава, че във връзка с това ЕС трябва да си осигури както вътрешна, така и външна устойчивост, капацитет за предвиждане, предотвратяване и разрешаване на предвидими предизвикателства и заплахи и да има готовност за предприемане на

бързи действия при непредвидими кризи, а също и способност за възстановяване от различни видове нападения, както и да гарантира сигурността на доставките на енергия и суровини, като в същото време взема предвид последиците от изменението на климата, с което спешно трябва да се справим, като ЕС поеме водеща роля в световните действия в областта на климата и в насърчаването на устойчивото развитие;

2. счита, че с цел справяне с променящата се глобална среда, стратегията на ЕС следва да се основава на:
  - а. определяне и отдаване на приоритет на заплахите и предизвикателствата;
  - б. определяне на реакцията по отношение на тях;
  - в. определяне на необходимите ресурси.
3. подчертава, че границите на всяка държава членка са граници на Съюза и трябва да се защитават като такива;
4. счита, че е от основно значение да се определят действително споделените интереси в областта на външната политика на всички 28 държави – членки на ЕС, във всички региони на света и във всички съответни области на политиката; също така подчертава, че хвърлянето на светлина върху тези споделени интереси само по себе си значително ще засили ролята на ЕС като участник в областта на външните работи; призовава ЗП/ВП да възложи на ЕСВД да набележи тези специфични интереси и да спомогне за определянето на стратегически и оперативни цели, които могат пряко да доведат до конкретни резултати;
5. счита, че Съединените американски щати са най-важният стратегически партньор на ЕС; отбелязва, че ЕС и неговите държави членки трябва да бъдат по-единни и подготвени да поемат по-голяма отговорност за тяхната колективна сигурност и териториална отбрана, като разчитат по-малко на САЩ, по-специално в съседство с Европа; подчертава, че трансатлантическият съюз трябва да остане стабилен стълб на една основана на правила световна система; във връзка с това призовава ЕС и държавите членки да подобрят своите отбранителни способности и капацитет, за да имат готовност да отговорят на широк спектър от граждански, военни и хибридни заплахи и рискове, при взаимно допълване с НАТО, и да се възползват напълно от разпоредбите на Договора от Лисабон относно общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО);
6. настоятелно призовава ЕС във връзка с това да подобри съгласуваното и структурираното сътрудничество в областта на отбранителните изследвания, технологично-индустриалната база и кибернетичната отбрана чрез обединяване и споделяне и други проекти за сътрудничество, с цел използване на националните бюджети за отбрана по-ефективно, постигане на колективната цел от 2% от разходите за отбрана за изследователска дейност и стартиране на финансирана от ЕС програма за отбранителни изследвания и технологии в следващата многогодишна финансова рамка (МФР); счита, че ролята на Европейската агенция по отбрана (ЕАО) трябва да се укрепи, а нейните ресурси да се увеличат, за да може тя да действа по-ефективно; счита, че държавите членки следва да поемат

по-голяма отговорност за изграждането на спешно необходимия европейски капацитет и да спомогнат за стратегическата независимост на ЕС, да увеличат разходите си за военни научни изследвания чрез ЕАО и да укрепят европейската отбранителна технологична и индустриална база (ЕОТИБ) и европейския отбранителен пазар (ЕОП); призовава държавите членки да използват бюджетите за сигурност и отбрана по по-прозрачен и отговорен начин; също така призовава държавите членки да гарантират наличието на подходящи способности и капацитет за изпълнение на задачите по член 43 от ДЕС, включително и за съответните мироопазващи мисии на ООН; освен това счита, че следва да се подобри европейският разузнавателен обмен и да се разработи един истински европейски капацитет за разузнаване и прогнозиране с подходящи механизми за надзор;

7. призовава ЗП/ВП да се заеме с липсата на яснота, що се отнася до клаузата за взаимна отбрана, съдържаща се в член 42, параграф 7 от ДЕС, и да определи насоките и процедурите за нейното прилагане, за да се даде възможност на държавите членки да реагират ефективно при позоваване на нея;
8. остро критикува Комисията за това, че не изпълни навреме възложените ѝ от Европейския съвет от 2013 г. задачи по отношение на планираната пътна карта за всеобхватен режим за сигурност на доставките в целия ЕС, планираната Зелена книга относно контрола върху отбраната и чувствителния промишлен капацитет в областта на сигурността, мониторинга на обществените поръчки в областта на отбраната и сигурността, и междуправителствените покупки-продажби в сектора на отбраната;
9. отбелязва Решение на Съвета (ОВППС) 2015/1835 от 12 октомври 2015 г.; призовава ръководителя на Европейската агенция по отбрана и ЗП/ВП да информират Европейския парламент как това решение на Съвета отразява многократно изразения от Парламента призив за укрепване на ЕОА чрез финансиране на нейния персонал и текущи разходи от бюджета на Съюза;
10. счита, че главна цел следва да бъде да се премине към постоянно обединени многонационални военни части, съвместни отбранителни сили и формиране на обща отбранителна политика, която в крайна сметка ще доведе до Европейски отбранителен съюз; във връзка с това изисква създаването на постоянен главен военен щаб на ЕС за подобряване на способността за управление на военни кризи и за гарантиране на оперативната съвместимост на силите и оборудването; призовава държавите членки да засилят сътрудничеството в областта на отбраната колективно, двустранно или в регионални обединения; подкрепя приемането на Бяла книга за отбраната на ЕС, въз основа на глобалната стратегия на ЕС;
11. счита, че настоящото задействане на член 42, параграф 7 от ДЕС следва да се превърне в катализатор за използване на потенциала на всички разпоредби на Договора, свързани със сигурността и отбраната;
12. отбелязва жизненоважното значение на укрепването на сътрудничеството между ЕС и НАТО, което следва да осигури координацията между операциите, и подкрепя създаването на европейски капацитет, който да подпомага НАТО при териториалната отбрана и да е в състояние да извършва самостоятелно

интервенционни операции извън границите на ЕС; подчертава, че ОПСО следва да укрепва европейския стълб на НАТО и да гарантира, че европейските членки на НАТО действително изпълняват своите ангажименти спрямо НАТО; предлага да се съчетаят концепциите за бойните групи на ЕС и силите на НАТО за реагиране; припомня, че военният принос следва да се основава на принципа на солидарност между държавите – членки на ЕС;

13. подчертава, че контролът върху износа на оръжие е неразделна част от външната политика и от политиката на сигурност на ЕС и трябва да се ръководи от принципите, залегнали в член 21 от ДЕС, а именно насърчаването на демокрацията и върховенството на закона и опазването на мира, предотвратяването на конфликти и укрепването на международната сигурност; припомня, че е от съществено значение да се гарантира последователност между износа на оръжие и надеждността на ЕС като световен защитник на правата на човека; изразява дълбоко убеждение, че по-ефективното прилагане на осемте критерии на Общата позиция ще представлява важен принос за развитието на глобалната стратегия на ЕС;
14. призовава държавите членки да спазват Общата позиция относно износа на оръжие и да преустановят търговията с оръжие с трети държави, които не отговарят на изброените критерии;
15. подкрепя едно по-нататъшно задълбочаване на ефективното управление на световните общи области като вода, въздух, космическо пространство и киберпространство;
16. отбелязва, че ролята, която технологиите играят в обществото ни, нараства и че политиките на ЕС трябва да реагират на бързите промени в технологичното развитие; подчертава във връзка с това основната овластяваща роля, която интернет и технологиите могат да играят в процеса на развитие, демократизация и еманципация на гражданите по целия свят, и поради това подчертава, че е важно, ЕС да работи за насърчаване и гарантиране на свободен и отворен интернет и за защита на цифровите права;
17. подчертава, че въздействието на технологиите също следва да бъде отразено в глобалната стратегия, както и в инициативите в областта на киберсигурността, докато подобряването на положението с правата на човека следва да бъде включено като неразделна част във всички политики и програми на ЕС, ако това е приложимо, за да се постигне напредък в защитата на правата на човека, насърчаването на демокрацията, принципите на правовата държава и доброто управление и мирното разрешаване на конфликти;

- **Стабилизиране на по-широкото съседство на Европа**

18. счита, че за да бъде по-ефективно и вдъхващо доверие действащо лице в световен мащаб, ЕС следва да поеме по-голяма отговорност и да съсредоточи усилията си за запълването на вакуума по отношение на сигурността в непосредствено съседство и в по-далечните съседни райони и за създаването на условия за стабилност и просперитет, основани на принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека, което задължително включва разглеждане на

първопричините за настоящите войни и конфликти, миграционните потоци и бежанската криза;

19. изразява убеждение, че ЕС следва да се ангажира повече с дипломация за намаляване на напрежението, особено в региона на южното съседство; счита, че новата стратегия следва да включва начини, по които ЕС би могъл да използва опита от неотдавнашното споразумение във връзка с ядрената програма на Иран и да насърчава допълнително изграждането на доверие и други регионални споразумения, свързани със сигурността, които биха могли да се възползват също от опита на Европа с регионалните договорености в областта на сигурността като Съвещанието за сигурност и сътрудничество в Европа (СССЕ) и споразумения като Заключителния акт от Хелзинки;
20. изразява мнение, че за да изгражда стабилност и мир и да насърчава сигурността на хората, върховенството на закона, зачитането на правата на човека и демократизацията, ЕС следва да поддържа своите ангажименти за разширяване и интеграция, въз основа на политики, които насърчават икономическия растеж и приобщаващите общества, и да продължи сътрудничеството с тясно асоциираните държави в контекста на наскоро преработената европейска политика за съседство (ЕПС); припомня, че съгласно член 49 от ДЕС всяка европейска държава може да кандидатства да стане член на Европейския съюз, при условие че спазва критериите от Копенхаген, които са установени и не подлежат на преговори, и принципите на демокрацията и зачитането на основните свободи, правата на човека и правата на малцинствата и гарантира спазването на принципите на правовата държава; счита, че ЕС следва да поддържа по всяко време съгласувана и последователна ангажираност както в източните, така и в южните съседни райони;
21. счита, че настоящата бежанска криза изисква цялостен европейски подход и спешни съгласувани действия, като се прилагат както вътрешни, така и външни инструменти; призовава за дългосрочна стратегия и устойчиво управление на политиките в областта на убежището, миграцията и обратното приемане въз основа на общи принципи и солидарност и при надлежно зачитане на правата на човека и сигурността на хората; призовава за укрепване на Шенгенската система, на европейската гранична и брегова охрана и на FRONTEX; в този контекст, изисква от Комисията да предложи ефективни и устойчиви решения; счита, че в това отношение ЕС следва да насърчава по-практичен и цялостен подход за подпомагане на Африка, Близкия Изток и уязвими и разтърсвани от войни държави и региони;
22. счита, че приобщаващата многостранна дипломация под координацията и ръководството на ЗП/ВП е от ключово значение за разрешаването на конфликти и управлението на кризи както в съседните на ЕС държави, така и в световен мащаб; подчертава, че е необходимо да бъдат развити по-голяма стратегическа насоченост, съгласуваност и положителни взаимодействия между все по-свързаните политики за външна дейност и вътрешните политики на равнище ЕС, в рамките на държавите членки и между ЕСВД и Комисията;

- **Засилване на многостранното управление в световен мащаб**

23. счита, че ЕС следва да бъде конструктивен и устойчив световен фактор с регионална насоченост, разполагащ с необходимите граждански и военни средства, и да се стреми да бъде „създател на правила“, който подпомага и засилва едно ефективно многостранно глобално управление с цел укрепване на демокрацията, доброто управление, принципите на правовата държава и правата на човека; подчертава, че ОПСО е ключов елемент за предотвратяване и разрешаване на кризи;
24. призовава институциите на ЕС и държавите членки да се стремят към всеобхватен /обединен /интегриран подход във външните си действия и да вземат предвид неразривната връзка между вътрешната и външната сигурност; в това отношение призовава ЕС да развие положителни взаимодействия между сигурността, развитието, търговията, правата на човека, дейностите за популяризиране на демокрацията и външната дейност на ЕС и да превърне тези политики в част от своята глобална стратегия; подчертава необходимостта да се гарантира, че действията на ЕС в областта на търговията спомагат също така за постигането на целите за неразпространение на оръжия, насърчаването на мира и зачитането на правата на човека;
25. припомня значителната и все по-нарастваща роля, която ще играе енергийната сигурност за вътрешното развитие на ЕС и в неговите отношения с местни, регионални и международни партньори; призовава за бързо и пълно прилагане на петте стълба на Енергийния съюз; счита, че е от стратегически интерес за ЕС на Комисията да бъдат предоставени правомощия да преговаря и да подписва съвместно всички договори за енергийни доставки от трети държави и за производството в трети държави;
26. подчертава необходимостта от политическа воля в държавите членки за демонстриране на по-голяма гъвкавост по въпросите на ОПСО, с цел да се набере действителна скорост в тази област; подкрепя създаването на Съвет на министрите на отбраната, както и редовни заседания на Европейския съвет по въпросите на отбраната; настоятелно призовава желаещите държави членки да установят постоянно структурирано сътрудничество (ПСС) в областта на отбраната; в този контекст подчертава необходимостта от преодоляване на структурните ограничения, свързани по-специално с оценката на потребностите, капацитета (граждански и военен) и общото финансиране; счита, че използването на ПСС в областта на отбраната и на член 44 от ДЕС представляват институционалните методи, които са най-подходящи за постигане на тази обща политика по реалистичен начин;
27. подкрепя принципа, че държавите – членки на ЕС, следва да се ангажират да използват най-малко 2% от своя БВП за разходи за отбрана до 2024 г. с цел да се постигне необходимото и подходящо равнище на граждански и военен капацитет за прилагане на целите на ОВППС/ОПСО, като същевременно се засилват икономиите от мащаба чрез съвместни разработки и сътрудничество и намаляване на различията между държавите членки;
28. подчертава, че е необходимо укрепване на сътрудничеството със световните и регионалните партньори във връзка с глобалните заплахи и предизвикателства с

цел установяване на основан на правила световен ред; счита, че свързването на конкретни секторни въпроси със заинтересованите участници на регионално равнище дава възможност на европейските ценности да се споделят и допринася за икономическия растеж и развитието; припомня, че глобалните заплахи често имат местни причини и че следователно тяхното решаване изисква участието на местните действащи лица; отбелязва, че установяването на по-тесни отношения с недържавни субекти, местни и регионални органи на властта и с гражданското общество е също от решаващо значение за гарантирането на всеобхватен подход към глобалните предизвикателства като изменението на климата и тероризма, както и че начинът, по който ЕС развива и определя партньорства, трябва да бъде преразгледан с цел повишаване на чувството на ангажираност на партньорите и тяхното по-нататъшно включване в подход с участието на множество заинтересовани страни;

29. счита, че сътрудничеството с ключови световни и регионални участници – държави, организации и институции – трябва да се основава на основните принципи и стратегически интереси на Съюза, на зачитането на международното право, и на определените общи цели и интереси, като се отчита тяхната стратегическа тежест и потенциалният им принос за справяне със световните заплахи и предизвикателства; счита, че стратегическите проекти за свързване могат да играят жизненоважна роля за изграждане на силни и стабилни отношения с важните партньори на Европа;
30. призовава за засилен ангажимент спрямо регионалните органи и рамки на властта с цел постигане на устойчиви положителни взаимодействия за мир, сигурност, предотвратяване на конфликти и управление на кризи, както и за засилена подкрепа на държавите, които са подложени на силно напрежение поради регионални кризи, включително за ангажимент за участие в изграждането на устойчиви и стабилни институции и приобщаващо общество за привличане на търговски и секторни споразумения за насърчаване на сигурността, стабилността и просперитета, и постигане на цялостни регионални стратегии;
31. изразява съжаление относно факта, че авторитарните и репресивните режими все по-успешно развиват способността си да подкопават или възпрепятстват правата на човека, развитието, демокрацията и изграждането на активно гражданско общество; настоятелно призовава ЗП/ВП да разгледа тази отрицателна световна тенденция в контекста на глобалната стратегия;
32. отбелязва, че просперитетът на Съюза се определя от неговата способност да продължи да бъде иновативен и конкурентоспособен и да се възползва от високото темпо на световната икономика; счита, че ЕС трябва да използва съгласувано всички инструменти на своите политики, така че да се създадат благоприятни външни условия за устойчив растеж на европейската икономика; счита, че ЕС трябва да бъде ангажиран и активен участник, който насърчава свободната и справедлива търговия и инвестициите, сигурните търговски канали и увеличавания достъп до пазара в целия свят, и опазва стабилността на световната финансова система, като насърчава високи стандарти на регулиране и управление;
33. счита, че за постигане на горепосочените цели ЕС трябва да подобри

сътрудничеството си с една реформирана ООН и да се позиционира с цел да повлияе и да насочва действията в рамките на световни форуми във връзка с управлението на областите, които обхващат стратегическите интереси и сигурността на ЕС, и трябва да задълбочи своите партньорства с други глобални и регионални участници, да съживи своите стратегически партньорства, включително с недържавни участници, и да ги превърне в ефективни политически инструменти; счита, че ЕС трябва също така да укрепи европейската дипломация и да подобри оперативния ѝ капацитет за предотвратяване на конфликти, подпомагане на демокрацията и мира, управление на кризи и изграждане на съюзи чрез медиация и диалог, както и за насърчаване и оправомощаване на гражданското общество; приветства по-тясното сътрудничество между ЕС и ООН и между ЕС и АС в мироопазващи операции; подчертава, че подходите за решаване на конфликти следва да бъдат включени във възможно най-голяма степен в многостранно договорените решения, при надлежно отчитане на множеството измерения, които подобни интервенции трябва да обхващат в областите на поддържането на мира и правоприлагането, устойчивото развитие, справянето с първопричините за миграцията, както и зачитането на правата на човека;

34. насочва вниманието към ключовата роля, която Съюзът играе в областта на помощта за развитие, и призовава държавите членки да изпълняват своите ангажменти за предоставяне на 0,7% от техния БВП за публична помощ за развитие; призовава ЕС да насърчава по-прагматичен подход към помощта, като стимулира използването на бюджетна подкрепа; призовава държавите членки да направят всичко възможно, за да постигнат целите за устойчиво развитие;
35. подчертава, че не е възможно да има развитие без сигурност, нито сигурност без развитие; изтъква, че следователно политиката на ЕС в областта на развитието трябва да бъде съществена част от глобалната стратегия на ЕС в областта на външната политика и политиката на сигурност;
36. приветства целта новата глобална стратегия на ЕС в областта на външната политика и политиката на сигурност да бъде всеобхватна, да подобри последователността между вътрешните и външните политики и да подобри координацията между институциите и с държавите членки; припомня произтичащото от Договора задължение да се зачита принципът за последователност на политиките в областта на развитието и да се избягват всякакви противоречия между политиките за развитие и политиките в останалите области, които имат въздействие върху развиващите се страни; призовава във връзка с това държавите членки и Комисията да създадат и консолидират системи за съгласуване между техните съответни министерства и между колегиума на членовете на Комисията като цяло и да приобщят в по-голяма степен националните парламенти в програмата, свързана с последователността на политиките в областта на развитието, и призовава ЕС да укрепи механизъм за съгласуване с цел идентифициране на потенциалните последствия от политиките върху целите за развитие, интегриране на свързаните с развитието аспекти в политическите инициативи от самото начало и въвеждане на по-систематично измерване на последствията и напредъка, що се отнася до последователността на политиките в областта на развитието; призовава във връзка с това за

установяването на средства за ефективна правна защита на жертвите в случаите, когато националната юрисдикция е явно неспособна да предприеме действия във връзка с политики, осъществявани от чуждестранен субект;

37. приветства факта, че връзката между мира и развитието е надлежно отразена в новата програма за периода до 2030 г. и че в резултат на това е въведена цел за устойчиво развитие № 16 относно мира и правосъдието; призовава ЕС и държавите членки да дадат приоритет, наред с другото, на дейностите, свързани с изпълнението на целта за устойчиво развитие №16 (права на човека, добро управление, мир и изграждане на демокрация) и да гарантират, че тези дейности са сред ключовите сектори на националните индикативни програми (НИП) в рамките на планирането на сътрудничеството за развитие;
38. призовава за преразглеждане на европейския консенсус за развитие като важен принос за една актуализирана, последователна, глобална стратегия на ЕС; подчертава, че едно такова преразглеждане следва да вземе под внимание новите глобални предизвикателства, да разгледа изпълнението от страна на ЕС на Целите за устойчиво развитие и да потвърди свързаните с тях ценности, като зачитането на правата на човека — обръщайки особено внимание на правата на уязвими групи като момичетата, жените и хората с увреждания — демокрацията и принципите на правовата държава, но също така и основните принципи на ефективност на развитието като например собствения принос на страните партньорки за стратегиите за развитие, засилената отчетност по отношение на националните системи на страните партньорки и диференциацията въз основа на потребностите, но също така и критериите за постигнатите резултати въз основа на целите за устойчиво развитие; подчертава, че Европейският съюз следва да направи всичко, което е по силите му, за засилване на допълняемостта между всички действащи фигури в областта на развитието с цел да се използва пълният потенциал на европейската политика за развитие и по този начин да се ускори изпълнението на програмата за развитие за периода до 2030 година;
39. отбелязва със загриженост нарастването на неустойчивостта на дълга, както в развитите, така и в развиващите се страни; призовава Комисията да утвърди принципа за обща отговорност на кредиторите и кредитополучателите и да следва и насърчава ефективно принципите на Конференцията на ООН за търговия и развитие (УНКТАД) за отговорно вземане и отпускане на заеми във всички области на своите политики; във връзка с това призовава ЕС и неговите държави членки да се включат конструктивно в работата на ООН за изработване на международен механизъм за намиране на решение на въпроса с държавния дълг;
40. изразява съжаление, че все още липсва регулаторна рамка относно начина, по който корпорациите да спазват правата на човека и да изпълняват задълженията по отношение на социалните и екологичните стандарти, което позволява на определени държави и дружества да ги заобикалят безнаказано; призовава ЕС и държавите членки да участват активно в работата на Съвета на ООН по правата на човека и на Програмата на ООН по околната среда във връзка с международен договор с цел подвеждане под отговорност на транснационалните корпорации за нарушения на правата на човека и на екологичните стандарти;

41. подкрепя идеята за даване на нова формулировка на отношенията на ЕС с държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн чрез засилване на една политика на равноправно партньорство, зачитане на демократичното политическо пространство на правителствата на суверенни държави да вземат решения в полза на своето население и извеждане на преден план на принципите за добро управление и права на човека като основни елементи на периода след споразумението от Котону и чрез изграждане на по-здрави връзки между целите на ЕС за развитие и политиките за търговия, сигурност, изменение на климата и миграция, с цел те взаимно да се подсилват; призовава за въвеждането на официални правомощия за контрол по отношение на Европейския фонд за развитие, евентуално посредством обвързващо междуинституционално споразумение по силата на член 295 от Договора от Лисабон; призовава за справедливо и амбициозно партньорство между ЕС и АКТБ в периода след 2020 г., основано на принципите на собствен принос и взаимно уважение между партньори с равни права и задължения, което се съсредоточава по-добре върху общите предизвикателства и интереси и което е по-добре адаптирано, за да допринесе за действителна промяна във волята на двете страни и предизвикателствата, пред които те са изправени; призовава Европейския съюз да насърчава инструментите за търговия с държавите от АКТБ, по-специално споразуменията за икономическо партньорство, с цел да се постигне действителна промяна в сигурността и просперитета на двете страни;
42. подчертава, че ЕС трябва да продължи и засили усилията си за насърчаване на икономическото развитие и устойчивостта в своите съседни държави и в региони, които са от решаващо значение за интересите на ЕС; припомня, че малките и средните предприятия са основният източник на работни места и че поради това улесняването на работата им е жизненоважно за стимулиране на икономическото развитие;
43. Призовава ЗП/ВП, Комисията и държавите членки да установят ясна връзка между глобалната стратегия на ЕС и структурата и приоритетите на бюджета на ЕС, включително по-големите собствени ресурси, да отделят необходимите ресурси за нейното изпълнение и да се възползват по най-добрия начин от съществуващите бюджети чрез по-добро сътрудничество и координирани действия в областта на дипломатията, развитието, търговията, енергетиката и отбраната;
- **Участие на ЕС, на националните парламенти и на европейските граждани**
44. подчертава, че глобалната стратегия следва да се преразглежда на всеки пет години, в синхрон с новия Европейски парламент и новата Комисия, тъй като това ще даде възможност за проверка дали нейните цели и приоритети все още отговарят на заплахите и контекста на сигурността, и ще даде възможност на новия ЗП/ВП да се ангажира с преразглеждането;
45. подчертава, че действията на ЕС са обект на контрол от страна на Парламента; подчертава, че Парламентът следва да играе основна роля в редовния, задълбочен мониторинг на външните действия на институциите на ЕС и счита, че националните парламенти биха могли да имат по-голямо участие в този

мониторинг; припомня, че Парламентът е основен партньор на ЗП/ВП при оформянето на външните отношения на ЕС и справянето с настоящите предизвикателства, включително чрез мониторинг на действията по линия на външната политика на ЕС; призовава на Парламента да бъдат предоставяни годишни доклади за изпълнението на стратегията;

46. счита, че Парламентът следва да изпълнява изцяло своята роля в рамките на усилията на ЕС за предотвратяване на конфликти;
47. подчертава значението на активното участие на националните парламенти в процеса чрез по-задълбочен съвместен контрол с Европейския парламент по време на заседанията на междупарламентарната конференция по въпросите на ОВППС/ОПСО;
48. настоятелно призовава европейските политици да осъществят диалог с гражданите, гражданското общество, промишления сектор, и местните и регионалните органи относно необходимостта и ползите от осигуряване на по-силна рамка за сигурността на Европа.
49. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и Европейската служба за външна дейност.

МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО

относно ЕС в променящата се глобална среда. Един по-свързан, оспорван и сложен свят (2015/2272(INI))

Комисия по външни работи, докладчик: Сандра Калниете

Мнение на малцинството, внесено от членовете на ЕП от групата GUE/NGL Сабине Лъозинг, София Сакорафа, Такис Хаджигеоргиу, Хавиер Кусо Пермуи

Докладът иска да види ЕС като „създател на правила“, изисква използването на всички политически инструменти за насърчаване на свободната търговия, по-голям достъп до пазара и да се предприемат действия за подсигуриране на доставките на енергия и суровини. Той подкрепя по-нататъшното милитаризиране, стратегическа автономност на ЕС и укрепване на сътрудничеството между ЕС и НАТО, подкрепя европейската отбранителна технологична и индустриална база (ЕОТИБ) и целта на НАТО за изразходване на минимум 2% от БВП за разходи за отбрана. В доклада се подчертава сливането на вътрешната и външната сигурност и подчиняването на ОВППС/ОПСО на търговията, развитието и енергийната политика.

Възразяваме срещу доклада поради факта, че той:

- не отразява отрицателната и ескалиращата роля на ЕС по отношение на настоящите конфликти (в южните и източните съседни райони);
- застъпва се за постоянно структурирано сътрудничество (ПСС) в областта на отбраната, задълбочаване на сътрудничеството в областта на отбраната и допълнителна военна интеграция чрез Европейската агенция по отбрана (ЕАО), изисква засилен мандат и повече ресурси за ЕАО;
- призовава за увеличаване на разходите за военни/отбранителни изследвания в европейската отбранителна технологична и индустриална база (ЕОТИБ) и отбранителния пазар на ЕС, което означава масирана подкрепа за военнопромишления комплекс;
- настоява за укрепване на европейския стълб на НАТО и държавите членки на ЕС да изпълнят поетите от тях ангажименти към НАТО, подкрепя бойните групи на ЕС, силите за реагиране на НАТО и тяхното комбиниране, както и постоянно обединени многонационални военни части;
- подкрепя европейско разузнаване и главен военен щаб на ЕС.

Настояваме за:

- пълно (включително ядрено) разоръжаване на равнище ЕС и на световно равнище;
- никакво военно (изследователско) финансиране от бюджета на ЕС;

- всички дейности да бъдат стриктно в рамките на Устава на ООН и международното право;
- изцяло мирни граждански подходи към разрешаването на конфликти;
- отделяне на ЕС от НАТО и разпускане на НАТО.

22.2.2016

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ

на вниманието на комисията по външни работи

относно ЕС в променящата се глобална среда. Един по-свързан, оспорван и сложен свят (2015/2272(INI))

Докладчик по становище: Брайън Хейс

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по развитие приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава, че не е възможно да има развитие без сигурност, нито сигурност без развитие; изтъква, че следователно политиката на ЕС в областта на развитието трябва да бъде съществена част от глобалната стратегия на ЕС в областта на външната политика и политиката на сигурност;
2. приветства целта на новата глобална стратегия на ЕС в областта на външната политика и политиката на сигурност да бъде всеобхватна, да засили последователността между вътрешни и външни политики и да подобри координацията между институциите и с държавите членки; припомня произтичащото от Договора задължение да се зачита принципа за последователност на политиките в областта на развитието и да се избягват всякакви противоречия между политиките за развитие и политиките в останалите области, които имат въздействие върху развиващите се страни; призовава следователно държавите членки и Комисията да създадат и консолидират системи за съгласуване между техните съответни министерства и между колегиума на членовете на Комисията като цяло и да приобщят в по-голяма степен националните парламенти в програмата, свързана с последователността на политиките в областта на развитието, и призовава ЕС да засили механизмите за съгласуване по отношение на идентифицирането на потенциалните последствия на политиките върху целите за развитие, като интегрира свързаните с развитието аспекти в политическите инициативи от самото начало и въведе по-систематично измерване на последствията и напредъка, що се отнася до последователността на политиките в областта на развитието; призовава във връзка с това за установяването на средства за ефективна правна защита на жертвите в случаите, когато националната юрисдикция е явно неспособна да предприеме действия във връзка с политиките, осъществявани от чуждестранен субект;

3. приветства факта, че връзката между мира и развитието е надлежно отразена в новата програма за периода до 2030 г. и че в резултат на това е въведена цел за устойчиво развитие № 16 относно мира и правосъдието; призовава ЕС и държавите членки да дадат приоритет, наред с другото, на дейностите, свързани с изпълнението на целта за устойчиво развитие №16 (права на човека, добро управление, мир и изграждане на демокрация) и да гарантират, че последните са сред ключовите сектори на националните индикативни програми (НИП) в рамките на планирането на сътрудничеството за развитие;
4. подчертава, че осъществяването на целите за устойчиво развитие — и по-специално тези за насърчаване на доброто управление, правата на човека, демокрацията и правосъдието, борбата с бедността, намаляването на неравенството и социалното изключване, преодоляване на безработицата и на бариерите пред устойчивия и приобщаващ икономически растеж в полза на цялото население и подобряването на здравеопазването и образованието, равенството между половете и овластяването на жените — допринасят за справянето с първопричините за последните предизвикателства, свързани с миграцията; подчертава в този контекст необходимостта от укрепване на сътрудничеството за развитие и на инструментите за опазване на мира, както и за разработването на новаторски и гъвкави механизми за финансиране, например нов специфичен механизъм за финансиране извън съществуващите инструменти в областта на сътрудничеството за развитие; призовава Европейския съюз да засили водещата си роля в защита на интересите на развиващите се страни;
5. призовава за преразглеждане на европейския консенсус за развитие като важен принос за една актуализирана, последователна, глобална стратегия на ЕС; подчертава, че едно такова преразглеждане следва да вземе под внимание новите глобални предизвикателства, да разгледа изпълнението от страна на ЕС на Целите за устойчиво развитие и да потвърди, свързаните с тях ценности, като зачитането на правата на човека — обръщайки особено внимание на правата на чувствителни групи като момичетата, жените и хората с увреждания — демокрацията и принципите на правовата държава, но също така и основни принципи на ефективност на развитието като собствения принос на страните партньорки в стратегиите за развитие, засилена отчетност по отношение на националните системи на страните партньорки и диференциацията въз основа на потребностите, но също така и критериите, свързани с постигнатите резултати; подчертава, че Европейският съюз следва да направи всичко, което е по силите му за засилване на допълняемостта между всички действащи фигури в областта на развитието с цел да се използва пълният потенциал на европейската политика за развитие и по този начин да се ускори изпълнението на програмата за развитие за периода до 2030 година;
6. отбелязва със загриженост нарастването на неустойчивостта на дълга, както в развитите, така и в развиващите се страни; призовава Комисията да утвърждава принципа за обща отговорност на кредиторите и кредитополучателите и да следват и насърчават действително принципите на Конференцията на ООН за търговия и развитие (УНКТАД) за отговорно вземане и отпускане на заеми във всички области на политиките; във връзка с това призовава ЕС и неговите държави членки да сътрудничат конструктивно в рамките на работата на ООН за изработване на

международен механизъм за намиране на решение на въпроса с държавния дълг;

7. изразява съжаление, че все още липсва регулаторна рамка относно начина, по който корпорациите спазват правата на човека и изпълняват задълженията по отношение на социалните и екологичните стандарти, което позволява на определени държави и дружества да ги заобикалят безнаказано; призовава ЕС и държавите членки да участват активно в работата на Съвета на ООН по правата на човека и на Програмата на ООН по околната среда (ЮНЕП) във връзка с международен договор с цел подвеждане под отговорност на транснационалните корпорации за нарушения на правата на човека и на екологичните стандарти;
8. подкрепя идеята за даване на нова формулировка на отношенията на ЕС с държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн чрез засилване на една политика на равноправно партньорство, зачитане на демократичното политическо пространство на правителствата на суверенни държави да вземат решения в полза на своето население и извеждане на преден план принципът за добро управление като основен елемент на периода след споразумението от Котону и чрез изграждане на по-здрави връзки между политиките на ЕС в областта на развитието, търговията, сигурността и миграцията, с цел те взаимно да се подсилват; призовава за въвеждането на официални правомощия за контрол по отношение на Европейския фонд за развитие, евентуално посредством обвързващо междуинституционално споразумение по силата на член 295 от Договора от Лисабон; призовава за справедливо и амбициозно партньорство между ЕС и АКТБ в периода след 2020 година, основано на принципите на собствен принос и взаимно уважение между партньори в равни права и задължения, което се съсредоточава по-добре върху общите предизвикателства и интереси и което е по-добре адаптирано, за да допринесе за действителна промяна във волята на двете страни и предизвикателствата, пред които те са изправени; призовава Европейския съюз да насърчава инструментите за търговия с държавите от АКТБ. по-специално споразуменията за икономическо партньорство, с цел да постигне действителна промяна в сигурността и просперитета на двете страни;
9. счита, че е важно да бъде засилена ролята на развиващите се страни в международните форуми, като ООН, с цел да се гарантира по-справедливо представителство на техните интереси.

**РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА
КОМИСИЯ**

Дата на приемане	17.2.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 25 -: 1 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Louis Aliot, Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuličă, Nathan Gill, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Arne Lietz, Linda McAvan, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Anna Záborská
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Juan Fernando López Aguilar, Jan Zahradil, Joachim Zeller

ПРИЛОЖЕНИЕ: ПИСМО ОТ КОМИСИЯТА ПО МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ

FL/UR
EXPO-COM-INTA D(2016)4465

г-н Елмар БРОК
Председател на комисията АФЕТ
Член на Европейския парламент

Относно: доклад по собствена инициатива на комисията АФЕТ на тема „ЕС в променящата се глобална среда. Един по-свързан, оспорван и сложен свят“ – осигуряване на съгласуваност между глобалната стратегия за сигурността на ЕС и търговската политика на ЕС

Уважаеми г-н председател,

През юни 2015 г. Европейският съвет възложи на заместник-председателя на Европейската комисия/върховен представител на Европейския съюз по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) да изготви глобална стратегия на ЕС в областта на външната политика и политиката на сигурност. Тази глобална стратегия на ЕС следва да предоставя стратегически насоки на ЕС за отговор на драматичните промени в световните въпроси, които възникнаха след приемането на Европейската стратегия за сигурност през 2003 г. С тази цел ЗП/ВП Могерини постави началото на период на стратегически анализ, който следва да доведе до приемането на нова глобална стратегия на ЕС за сигурност до юни 2016 г.

През септември 2015 г., комисията по външни работи (АФЕТ), на която Вие сте председател, реши да допринесе за този размисъл като работи по доклад по собствена инициатива по въпроса, озаглавен „ЕС в променящата се глобална среда. Един по-свързан, оспорван и сложен свят“ (докладчик: Сандра Калниете (ЕРР, LV), разрешен от Съвета на председателите на комисии на 22 октомври 2015 г. Тъй като този доклад засяга преди всичко въпроси в областта на сигурността, от компетентност на комисията АФЕТ (и нейните съответни подкомисии), комисията по международна търговия (INTA) взе решение да не излиза със становище по този доклад.

Договорът от Лисабон подчертава в своя член 21, че ЕС следва да „гарантира съгласуваността на цялостната си външна дейност в контекста на своите външни отношения, сигурността, икономическата политика и политиката за развитие“. Комисията INTA съзнава напълно колко е важно да се гарантира силен координиран подход на различните направления на външната дейност на ЕС, като наличието на тясно сътрудничество между нашите комисии е от жизненоважно значение за да може Европейският парламент да даде своя принос за изготвянето на всеобхватен подход на външната политика на ЕС.

Очевидно е, че съществуват силни взаимовръзки между една бъдеща стратегия за сигурност на ЕС – попадаща предимно в областта на компетентност на комисията AFET (и нейните съответни подкомисии) – и търговската политика на ЕС, попадаща преди всичко в сферата на компетентност на комисията INTA. Не само светът се промени значително от 2003 г. насам, но външните отношения на ЕС също се развиха значително след приемането на Договора от Лисабон. Договорът от Лисабон не само засилва правомощията на Европейския парламент в търговската политика на ЕС, но и разширява нейния обхват, по-специално чрез включване на преките чуждестранни инвестиции, като по този начин осигурява допълнителна сила на търговската политика на ЕС за въздействие върху външните ни отношения. Отговорните за вземането на решенията относно търговската политика на ЕС лица все повече осъзнават нейното въздействие върху въпроси от световната сигурност, както е отразено, например, в последното съобщение на Комисията „Търговията – за всички. Към една по-отговорна търговска и инвестиционна политика“¹, което в частност подчертава ролята, която търговската политика на ЕС може да играе за насърчаване на устойчивото развитие, правата на човека и доброто управление. Последните търговски инициативи, като например въвеждането на спешни автономни търговски мерки по отношение на Република Тунис² – показват, че при определени обстоятелства търговската политика може да се използва в подкрепа на целите на политиката на сигурност на ЕС, като в същото време една нова стратегия за сигурност на ЕС притежава потенциала да положи основата за по-нататъшното развитие на икономическите отношения и да открие нови възможности за засилване на нашите търговски отношения.

Следователно, външната политика и политиката на сигурност на ЕС, за които допринася комисията AFET чрез своята парламентарна работа, както и търговската политика на ЕС, за която комисията INTA действа като съзаконодател и която тя формира чрез парламентарната си дейност, следва да се провеждат по начин, който ги засилва взаимно и със съзнание за потенциални положителни взаимодействия. Като председател на комисията INTA насърчавам комисията AFET да отчете този елемент по време на работата си по доклада на AFET, допринасящ за процеса на размисъл относно глобалната стратегия на ЕС.

Очаквам да продължим нашето сътрудничество, за да се гарантира съгласуваност на външните политики на ЕС, като се развива допълнително единдействието между тези две области на политиката, за които отговарят нашите съответни комисии.

С уважение,

Бернд ЛАНГЕ

---

¹ Прието от Комисията на 14 октомври 2015 г.

² Това предложение на Европейската комисия (с изменения) беше подкрепено от комисията INTA на 25 януари 2016 г.

**РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ
ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ**

Дата на приемане	22.3.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 33 -: 14 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Klaus Buchner, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Arnaud Danjean, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ryszard Antoni Legutko, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jaromír Štětina, Charles Tannock
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Reinhard Bütikofer, Neena Gill, Ana Gomes, András Gyürk, Takis Hadjigeorgiou, Liisa Jaakonsaari, Antonio López-Istúriz White, Urmas Paet, Jean-Luc Schaffhauser, Igor Šoltes, Paavo Väyrynen
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъстващи на окончателното гласуване	Emilian Pavel, Judith Sargentini